

EL TEMPS DE CATALUNYA

La Cerdanya, a la imatge, és una de les comarques més fredes.

Núvols de tempesta al Pirineu, que és on n'hi ha més de tot Catalunya.

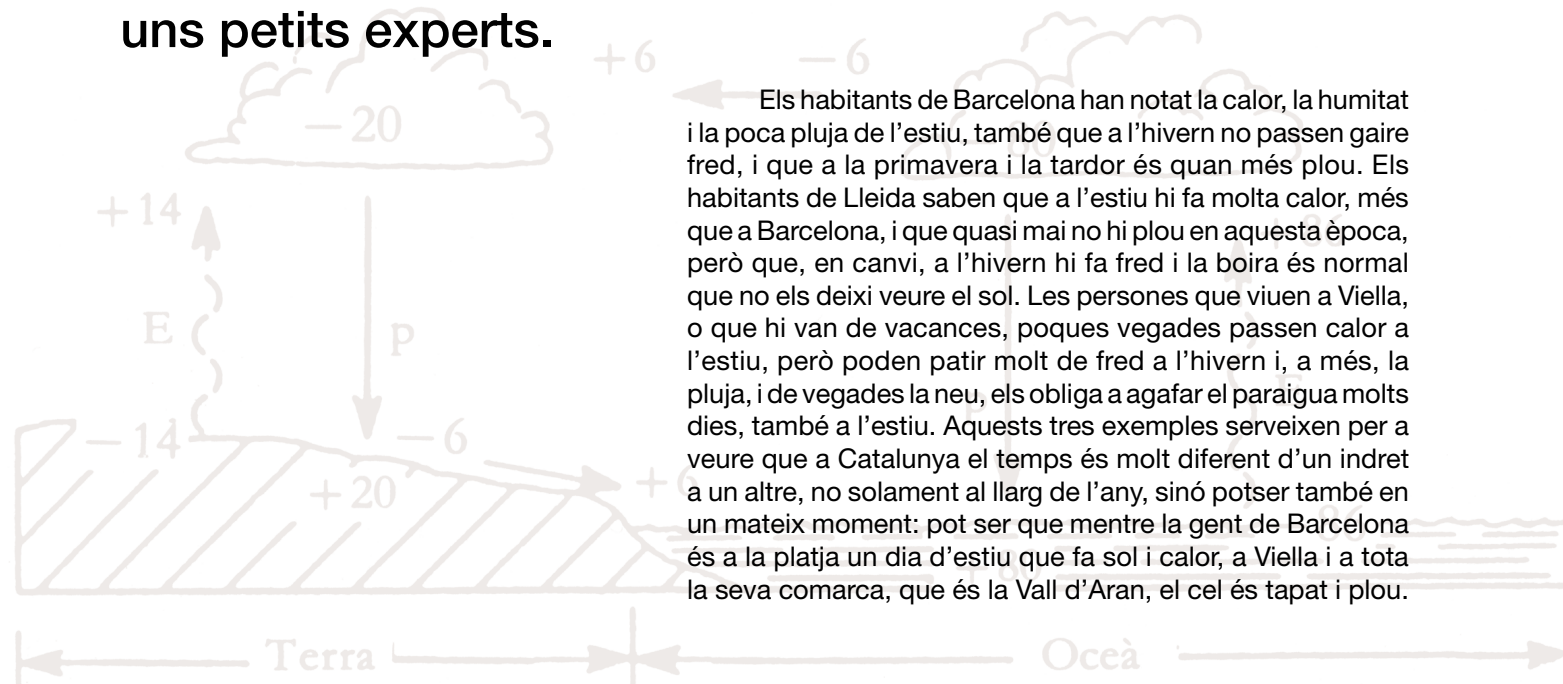

El Tibidabo, al fons, nevad. Només hi neva dos o tres dies l'any.

Un pi torçat per la força del vent a l'Empordà.

Barcelona és la ciutat més gran de Catalunya, Lleida és la ciutat més important de la part oest del territori i Viella és una de les poblacions principals del Pirineu. Les persones que viuen en qualsevol d'aquests llocs coneixen, més o menys, com és el temps que hi acostuma a fer, perquè el fet de conviure cada dia amb els núvols, el vent, la pluja, el fred, la calor o el sol fa que en siguin uns petits experts.

El temps de cada dia, l'un darrere l'altre, ens porta a parlar del clima, o sigui, l'estat mitjà del temps. Podem dir que hi ha bastants climes a Catalunya, que se centren, sobretot, en el comportament de les temperatures i les precipitacions, incloent-hi la pluja, la neu i la pedra. Les temperatures i les precipitacions són els dos elements més importants del temps i del clima d'un indret.

Si ens fixem en les temperatures, tots hem notat que a l'estiu fa calor, en uns llocs més que en uns altres, i que a l'hivern fa fred, també més en uns llocs que en uns altres. Que la temperatura sigui més alta a l'estiu i més baixa a l'hivern passa, a Catalunya, a tot arreu, però convé avisar que mentre que en uns llocs, com a la costa, la calor és humida, cosa que provoca aquesta sensació desagradable que té el nom de xafogor, en d'altres la calor és seca, sense xafogor, encara que la temperatura sigui més elevada, com passa a l'interior; però a més a les zones de muntanya, en especial cap al Pirineu, en poques ocasions la calor és forta. Això és així perquè el Pirineu es troba a més altitud que la resta de Catalunya, i d'aquesta manera a l'hivern hi fa molt de fred. En fa menys, en canvi, a l'interior, i encara menys a prop de la costa, ja que el mar no deixa baixar tant la temperatura: és rar que el termòmetre hi baixi dels 0°C, mentre que a les muntanyes ho fa quasi cada dia.

L'altre element important del clima, les precipitacions, igualment és molt variat depenent del lloc i de la comarca. On més plou de tot Catalunya és a les muntanyes del Pirineu, que és on també hi ha

més tempestes, amb llamps i trons. Per contra, on plou menys és al voltant de Lleida, i ens en podem adonar fent una ullada al paisatge sec que envolta la ciutat: al Pirineu plou tres vegades més que a les zones planes de Lleida. Entre un Pirineu molt humit i una Lleida seca hi ha moltes àrees de Catalunya que no són ni tan plujoses ni tan seques, com passa en molts punts propers al mar. Per això, pel que fa a la precipitació, s'ha dividit el territori català en una Catalunya plujosa i una Catalunya seca.

Si bé la temperatura i la precipitació són imprescindibles per a definir el temps i el clima del territori català, és convenient no oblidar, tot i que són menys importants, altres aspectes com el vent i la boira. Del vent hem de saber que l'àrea més ventada de Catalunya és l'Empordà, on moltes vegades bufa un vent fort i fred que rep el nom de Tramuntana i que pot bufar amb tanta força com un huracà. L'altre aspecte, la boira, és típic de les zones de l'interior, com Vic, Manresa o Lleida mateix, i es forma molt més a l'hivern. Dins la boira l'ambient és fred, humit, i no s'hi veu gaire enllà. A més, pot estar clavada en una comarca fins a una setmana sencera.

Per resumir, doncs, vivim en una terra que té un clima amb molts contrastos, on es pot passar de la sequera a les inundacions o de la bonança a temperatures molt fredes. Tot això provoca un entusiasme per conèixer el temps: a molta gent li agraden les tempestes, les ventades, els temporals de mar i les nevades, però no podem estar sense veure el sol, com a mediterranis que som.